

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

05.07.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Pomniejszenie PIT komplementariusza w przypadku wypłat w trakcie roku zaliczek na poczet zysku spółki komandytowej o proporcjonalną kwotę CIT tej spółki możliwe jest dopiero po zakończeniu roku, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 22 czerwca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT2-3.4011.370.2021.1.KS _____ 3

Opłaty transakcyjne pobierane przez pośredników sprzedających bilety na przewóz osób i działających na zasadzie agencyjnej nie są częścią wynagrodzenia za świadczenie złożone, wyrok NSA z 17 lutego 2021 r., sygn. I FSK 832/19 _____ 4

Pomniejszenie PIT komplementariusza w przypadku wypłat w trakcie roku zaliczek na poczet zysku spółki komandytowej o proporcjonalną kwotę CIT tej spółki możliwe jest dopiero po zakończeniu roku, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 22 czerwca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT2-3.4011.370.2021.1.KS

Przedmiotem wniosku o interpretację indywidualną było prawo komplementariusza spółki komandytowej do wystąpienia z wnioskiem o zwrot nadpłaconego podatku PIT. Zdaniem podatnika, jeśli wysokość podatku PIT pobranego przez spółkę komandytową z tytułu wypłaty na jego rzecz zaliczek na poczet zysku rocznego spółki nie zostanie pomniejszona o jakąkolwiek część zaliczki na poczet CIT zapłaconej dotąd przez spółkę komandytową, a w zeznaniu rocznym CIT-8 spółka komandytowa wykaże i ureguluje zobowiązanie podatkowe, wówczas komplementariuszowi będzie przysługiwać prawo do złożenia wniosku o stwierdzenie i zwrot nadpłaconego podatku PIT.

Stanowisko podatnika zostało zaakceptowane przez organ interpretacyjny. Po uzyskaniu przez spółki komandytowe statusu podatnika CIT, przestały być one podmiotami transparentnymi podatkowo, a dochody jej wspólników (w tym komplementariuszy) są opodatkowane na zasadach analogicznych, jak wypłaty dywidend przez spółki kapitałowe. W konsekwencji, wypłaty, w tym przypadku zaliczek na poczet udziału w zysku, dokonywane na rzecz wspólników podlegają opodatkowaniu zryczałtowanym 19% podatkiem PIT pobieranym przez spółkę komandytową. Jednocześnie przewidziano możliwość pomniejszenia zryczałtowanego podatku pobieranego od przychodów komplementariusza o wysokość rocznego podatku CIT należnego od dochodów samej spółki komandytowej, w odpowiedniej proporcji.

Jednakże, dokonanie tego odliczenia możliwe jest dopiero w momencie ustalenia oraz uregulowania rocznego zobowiązania podatkowego przez spółkę komandytową, a nie przy uwzględnieniu samych zaliczek na podatek dochodowy spółki. Zdaniem DKIS, na takie rozwiązanie bezpośrednio wskazuje również treść samego art. 30a ust. 6a ustawy o PIT, który pozwala na proporcjonalne odliczenie podatku należnego od dochodu spółki komandytowej za rok podatkowy, z którego przychód z tytułu udziału w zysku został uzyskany.

W konsekwencji, DKIS zgodził się ze stanowiskiem podatnika, zgodnie z którym spółka komandytowa dokonując na rzecz komplementariusza wypłaty zaliczki na poczet zysku rocznego pozostaje zobowiązana do poboru PIT bez jego pomniejszania o część zaliczki należnej z tytułu CIT zapłaconej przez spółkę komandytową. Możliwość proporcjonalnego obniżenia wysokości zobowiązania podatkowego będzie przysługiwać komplementariuszowi dopiero po wykazaniu i uregulowaniu rocznego zobowiązania podatkowego spółki komandytowej. Uprawnienie to zostanie zrealizowane poprzez wystąpienie przez samego komplementariusza z wnioskiem o stwierdzenie i zwrot nadpłaty w PIT dopiero po zakończeniu roku podatkowego spółki komandytowej.

Komentarz eksperta

Powyższe stanowisko wpisuje się w dotychczasową linię interpretacyjną (por. interpretacje indywidualne DKIS z dnia 30 kwietnia 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.59.2021.1.PD, sygn. 0114-KDIP2-1.4010.52.2021.3.KS oraz sygn.0114-KDIP2-1.4010.57.2021.1.OK/PD). Tożsame stanowisko prezentowano uprzednio również w stosunku do spółek komandytowo – akcyjnych, zgodnie z którym zryczałtowany podatek od przychodów z dywidend należnych komplementariuszowi z tytułu udziału w zyskach SKA pomniejsza się proporcjonalnie o wysokość podatku należnego od dochodu SKA za rok podatkowy, z którego przychód z tytułu udziału w zysku został uzyskany (por. interpretacja indywidualna DIS w Warszawie z 18 lipca 2014 r., sygn. 18.07.2014 IPPB2/415-341/14-2/MK).

W praktyce oznacza to, iż zryczałtowany podatek pobierany od kwot wypłacanych na rzecz komplementariusza z tytułu udziału w zyskach w spółce komandytowej podlegać będzie proporcjonalnemu pomniejszeniu dopiero po zakończeniu roku podatkowego spółki, o odpowiednią wysokość ciężącego na niej rocznego zobowiązania CIT. Spółka komandytowa, pobierając przy wypłacie komplementariuszowi zaliczki na poczet zysku zryczałtowany PIT, nie pomniejszy go zatem o część zaliczki na poczet CIT zapłaconej przez spółkę.

Komplementariusz będzie natomiast uprawniony do wystąpienia o stwierdzenie i zwrot nadpłaty po zakończeniu roku podatkowego spółki komandytowej.

Przyjęcie takiej profiskalnej linii orzeczniczej w konsekwencji oznacza przejściowe podwójne opodatkowanie przychodów komplementariusza spółki komandytowej.

DANIEL SZCZEPANIK
DORADCA PODATKOWY

Opłaty transakcyjne pobierane przez pośredników sprzedających bilety na przewóz osób i działających na zasadzie agencji nie są częścią wynagrodzenia za świadczenie złożone, wyrok NSA z 17 lutego 2021 r., sygn. I FSK 832/19

Pośrednictwo realizowane przez spółkę, które odbywa się poprzez kanały dystrybucji udostępniane przez spółkę, w związku z którym pobiera opłatę transakcyjną, uznać należy za usługę niezależną, gdyż czynności wykonywane przez spółkę nie są niezbędne do wykonania usługi zasadniczej. Fakt pośrednictwa w sprzedaży biletów na usługi transportu pasażerów wykonywanego za pomocą kanałów dystrybucji, nie jest narzędziem wpływającym na jakość, czy efektywność usługi przewozu pasażerów. Trafnie zatem organ uznał, że czynności pośrednictwa wykonywane przez spółkę w sprzedaży biletów autobusowych na trasy krajowe i międzynarodowe, mają charakter samoistny i mogą występować niezależnie. Ponadto, już z wniosku wynikało, że pasażer może zakupić usługę transportu bez pośrednictwa spółki, tj. bez skorzystania z systemu E.

W konsekwencji, uwzględniając wszystkie okoliczności w jakich są świadczone opisane we wniosku usługi pośrednictwa należy uznać, że stanowią one rodzaj usług samoistny i odrębny od usług transportowych, które podlegają opodatkowaniu właściwymi dla siebie stawkami podatku. Nie można było tym samym podzielić twierdzenia spółki, że w przedstawionej sprawie mamy do czynienia z jedną usługą kompleksową, która powinna być opodatkowana według jednolitej, obniżonej stawki podatku od towarów i usług, tj. 8%. Stawką właściwą dla czynności pośrednictwa w sprzedaży biletów na

przewóz osób na terenie kraju, z tytułu którego spółka będzie otrzymywała wynagrodzenie, opłatę transakcyjną, będzie podstawowa stawka w wysokości 23%, stosownie do art. 41 ust. 1 w zw. z art. 146a pkt 1 ustawy VAT.

Komentarz eksperta

W sprawie rozstrzyganej niniejszym wyrokiem zostało poruszone pojęcie usług/świadczeń kompleksowych. Koncepcja ta została wypracowana w orzecznictwie TSUE, a tytułem przykładu wskazać można wyrok TSUE z 25 lutego 1999 r. w sprawie C-349/96 *Card Protection Plan Ltd.* TSUE uznał w nim, że jeżeli dwa lub więcej świadczenia (czynności) dokonane przez podatnika na rzecz konsumenta są tak ściśle powiązane, że obiektywnie tworzą w aspekcie gospodarczym jedną całość, której rozdzielenie miałoby sztuczny charakter, to wszystkie te świadczenia lub czynności stanowią jednolite świadczenie dla celów VAT. Usługę należy uznać za usługę pomocniczą w stosunku do świadczenia zasadniczego, jeśli nie stanowi ona dla usługobiorcy celu samego w sobie, lecz jest środkiem w skutecznym wykorzystaniu świadczenia zasadniczego. Ważne jest, czy świadczenia są ze sobą ściśle powiązane w taki sposób, że samodzielnie nie przynoszą wymaganej praktycznej korzyści z punktu widzenia usługobiorcy.

Pojęcie świadczeń kompleksowych pojawia się m.in. na gruncie spraw związanych z tzw. pakietami konferencyjnymi, usługami marketingowymi obejmującymi wydania nagród rzeczowych czy usługami najmu wraz z dostawą mediów itd.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył rozstrzygnięcia czy usługę obsługi transakcyjnej sprzedaży biletów na przewóz osób na terenie kraju można uznać za usługę pomocniczą w stosunku do usługi przewozu osób świadczonej przez inny podmiot, a w konsekwencji zastosować obniżoną stawkę VAT właściwą dla usługi transportu osób.

NSA odmówił takiego prawa uznając, iż w niniejszych okolicznościach nie zostały spełnione kryteria do uznania ww. świadczeń za świadczenia kompleksowe. Mianowicie, zdaniem NSA, czynności wykonywane

przez spółkę skarżącą nie są niezbędne do wykonania usługi zasadniczej, nie są też narzędziem wpływającym na jakość czy efektywność usługi transportowej. Pasażer może też zakupić usługę transportu bez pośrednictwa skarżącej, tj. bez skorzystania z jej systemu informatycznego. Stąd też powinny one zostać opodatkowane według stawki podstawowej właściwej dla czynności pośrednictwa w sprzedaży biletów na przewóz osób na terenie kraju.

Końcowo należy podkreślić, iż niektóre argumenty podniesione przez NSA w omawianym wyroku mogą budzić wątpliwości, jak chociażby takie, iż czynności pośrednictwa w sprzedaży biletów, mają charakter

samoistny i mogą występować niezależnie. Wydaje się, iż raczej mają one charakter pomocniczy w stosunku do usługi przewozu, bowiem nie stanowią dla pasażera (usługobiorcy) celu samego w sobie, lecz są środkiem w skutecznym nabyciu świadczenia zasadniczego. Bez usługi przewozu nie mają ekonomicznego sensu. Niniejsze w konsekwencji może rodzić wątpliwości co do słuszności stanowiska zajętego przez NSA.

JUSTYNA PUŁKA
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia uznania nakładów na budynki, maszyny i urządzenia przeznaczone do produkcji energii za elementy nowej inwestycji w świetle art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 16 lutego 2021 r., sygn. III SA/WA 1515/20	7
Kwestia oceny czy działalność polegająca na modernizacji parku maszynowego, stanowi działalność B+R w rozumieniu art. 18d ust. 1 ustawy CIT, wyrok WSA w Gdańsku z 16 lutego 2021 r., sygn. I SA/GD 991/20	7
Kwestia oceny czy wydatki spółki (dystrybutora filmów) na nabycie usług reklamowych podlegają wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów na mocy art. 15e ust. 1 w zw. z art. 15e ust. 11 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 12 lutego 2021 r., sygn. III SA/WA 1805/20	8
Zakres prawa do odliczenia VAT od wydatków poniesionych na budowę Strefy Aktywności Gospodarczej, wyrok WSA w Krakowie z 11 lutego 2021 r., sygn. I SA/KR 1265/20	8

Kwestia uznania nakładów na budynki, maszyny i urządzenia przeznaczone do produkcji energii za elementy nowej inwestycji w świetle art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 16 lutego 2021 r., sygn. III SA/WA 1515/20

Charakter nowej inwestycji przedstawionej we wniosku wskazuje jednoznacznie, że sporne nakłady na budynki, maszyny i urządzenia przeznaczone do produkcji energii są elementem nowej inwestycji, polegającej na utworzeniu nowego przedsiębiorstwa (zakładu). We wniosku zostało wskazane, że infrastruktura służąca wytwarzaniu energii zostanie zrealizowana w ramach inwestycji – nowego zakładu produkcyjnego, a także że energia wytwarzana przez tę infrastrukturę będzie wykorzystywana, co do zasady, na własne potrzeby spółki. Oznacza to, że energia wytwarzana z użyciem infrastruktury zrealizowanej w ramach nowej inwestycji będzie używana w procesie produkcji oleju spożywczego, przez nowoutworzony zakład. Sporne budynki, maszyny i urządzenia, stanowią zatem część tego nowego zakładu produkcyjnego.

Nie ulega przecież wątpliwości (choćby w świetle zasad doświadczenia życiowego), że prowadzenie jakiegokolwiek działalności produkcyjnej wymaga korzystania z energii. Słusznie zostało podniesione w skardze, iż „(...) ciężko sobie wyobrazić możliwość prowadzenia produkcji i realizacji inwestycji bez odpowiedniego zaopatrzenia energetycznego.” W świetle powyższego, słuszne jest stanowisko spółki, że sporne nakłady inwestycyjne stanowią koszty kwalifikowane nowej inwestycji. Zostały / zostaną one przecież poniesione w ramach realizacji inwestycji związanej z decyzją o wsparciu. Błędne jest stanowisko organu, że nakłady na budynki, maszyny i urządzenia służące wytwarzaniu energii, przeznaczone do produkcji energii, nie stanowią kosztów kwalifikowanych, ponieważ są związane z inwestycją, której nie dotyczy decyzja o wsparciu. Raz jeszcze należy podkreślić, że przedmiotowe nakłady są / będą poniesione w ramach nowej inwestycji (nowego zakładu produkcyjnego), a wytwarzana z ich pomocą energia ma służyć produkcji oleju spożywczego.

Te okoliczności stanowią o związku także spornych nakładów na infrastrukturę do wytwarzania energii z wydaną decyzją o wsparciu. Przedmiotowe środki trwałe (budynki, urządzenia i maszyny przeznaczone do pro-

dukcji energii) będą pozostawać w funkcjonalnym i lokalizacyjnym związku z działalnością prowadzoną przez spółkę na terenie wskazanym w decyzji o wsparciu, przyczyniając się do możliwości prowadzenia przez nią działalności określonej w tej decyzji. Sporne wydatki są zatem integralnie związane z utworzeniem nowego zakładu produkcyjnego zlokalizowanego i funkcjonującego na terenie określonym w decyzji o wsparciu.

Kwestia oceny czy działalność polegająca na modernizacji parku maszynowego, stanowi działalność B+R w rozumieniu art. 18d ust. 1 ustawy CIT, wyrok WSA w Gdańsku z 16 lutego 2021 r., sygn. I SA/GD 991/20

Działania spółki nie mieszczą się w pojęciu działalności B+R, o której mowa w art. 4a pkt 26 ustawy CIT. Nie jest to bowiem działalność twórcza, obejmująca badania naukowe lub prace rozwojowe, podejmowana w sposób systematyczny w celu zwiększenia zasobów wiedzy oraz wykorzystania zasobów wiedzy do tworzenia nowych zastosowań. Modernizacji parku maszynowego nie można uznać za prace B+R w rozumieniu art. 4a pkt 26-28 ustawy CIT, gdyż modernizacja parku maszynowego, polegająca na zakupie nowych urządzeń oraz systemu, który pozwoli na (i) zwiększenie mocy produkcyjnych zakładu, (ii) zwiększenie wydajności dotychczas posiadanych urządzeń, (iii) zminimalizowanie strat ponoszonych w trakcie procesu produkcyjnego, a także (iv) na oszczędność czasu, wody i energii oraz zwiększenie estetyki produktów - nie jest działalnością twórczą, podejmowaną w sposób systematyczny, mającą na celu tworzenie i projektowanie nowych, zmienionych lub ulepszonych produktów, procesów lub usług.

Przedstawionej we wniosku działalności nie można uznać za działalność B+R, skoro celem podjętych działań jest usprawnienie funkcjonowania prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej. Należy podkreślić, że celem ulgi B+R jest wspieranie działalności B+R, a nie inwestycji polegających na zakupie nowych urządzeń oraz systemu, które usprawniają funkcjonowanie prowadzonej działalności. O ile więc, zakup nowych urządzeń i systemu jest (być może) nowoczesnym rozwiązaniem wprowadzonym w przedsiębiorstwie, to jednak nie jest wynikiem prac B+R prowadzonych przez spółkę. Nie służy też bezpośrednio do inicjowania, projektowania czy tworzenia nowych, zmienionych lub ulepszonych produktów, procesów i usług, lecz służy do usprawnienia funkcjonowania prowadzonej działalności.

Kwestia oceny czy wydatki spółki (dystrybutora filmów) na nabycie usług reklamowych podlegają wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów na mocy art. 15e ust. 1 w zw. z art. 15e ust. 11 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 12 lutego 2021 r., sygn. III SA/WA 1805/20

Użyty przez ustawodawcę zwrot „bezpośrednio” oznacza, że wydatki na nabycie usług ponoszone przez podatnika, nie podlegają wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów na mocy art. 15e ust. 1 w zw. z art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy CIT, jeżeli wydatki te pozostają w takim związku przyczynowo-skutkowym, że warunkują, w przyjętym modelu biznesowym, nabycie lub wytworzenie danego rodzaju towarów bądź świadczenie konkretnego typu usługi. Organ wyraźnie pominął rolę jaką w procesie generowania przychodu z filmu pełni dystrybutor, czyli spółka. Działania spółki nie ograniczają się bowiem wyłącznie do rozpowszechniania produkcji filmowej na różnych polach eksploatacji, ale także mają przyczynić się do wygenerowania jak największego zysku. W tymże zysku partycypuje spółka oraz producent, po potrąceniu niezbędnych kosztów na działania promocyjne i marketingowe.

Oczywiste jest, że bez promocji, reklamy i marketingu konkretna produkcja nie jest w stanie przebić się do odpowiedniej liczby odbiorców. Producentom filmowym musi zależeć, aby ten krąg odbiorców był jak największy. Z tych też powodów producent nie zawiera umowy z podmiotem, który tylko od strony prawnej i technicznej zajmie się rozpowszechnianiem danego filmu, ale z podmiotem, który jednocześnie zorganizuje odpowiednią promocję. Z tych też względów, działania marketingowe, reklamowe i promocyjne produkcji danego kontrahenta (producenta) stanowią nieodzowny aspekt działalności usługowej spółki. Nie może więc budzić wątpliwości, że nabywanie świadczeń, które wpisują się w powyższe działania, są bezpośrednio związane z wytworzeniem przez spółkę kompleksowej usługi na rzecz jej kontrahentów.

Zakres prawa do odliczenia VAT od wydatków poniesionych na budowę Strefy Aktywności Gospodarczej, wyrok WSA w Krakowie z 11 lutego 2021 r., sygn. I SA/KR 1265/20

W analizowanej sprawie cała infrastruktura tworzona w ramach inwestycji związana będzie z działalnością gospodarczą gminy. Wydatki będą służyć gminie do wykonywania odpłatnych, podlegających opodatkowaniu VAT czynności w zakresie sprzedaży nieruchomości na terenie stref oraz wniesienia aportem do spółki powstałej sieci wodociągowo-kanalizacyjnej. Celem podejmowanych działań pozostaje uatrakcyjnienie działek poprzez zapewnienie właściwej infrastruktury, a zatem przygotowanie nieruchomości do sprzedaży, by uzyskać jak najwyższą za nie cenę, nie zaś zapewnienie „dóbr publicznych” mieszkańcom. Całość inwestycji ma za zadanie przysłużyć się celowi komercyjnemu, a dzięki jej realizacji gminie będzie łatwiej osiągnąć wyższą cenę sprzedaży gruntów oraz pozyskać dostateczną ilość inwestorów chętnych do nabycia działek w Strefie Aktywności Gospodarczej.

Kluczowe znaczenie dla określenia prawa do odliczenia podatku naliczonego od nabywanych towarów i usług ma ich związek z wykonywanymi czynnościami opodatkowanymi. Sam fakt, że wydatki poniesione przez gminę uznane zostaną za związane z zadaniami własnymi, nie przesądza jeszcze o braku możliwości odliczenia podatku naliczonego. Jeśli zatem inwestycje związane z infrastrukturą techniczną, w tym przypadku drogową, miały na celu zapewnienie stosownej infrastruktury umożliwiającej sprzedaż działek w celu rozwijania się na nich MŚP, to działania te niewątpliwie są związane z czynnościami opodatkowanymi, jakimi była sprzedaż działek tam ulokowanych. W konsekwencji, gminie będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego od całości poniesionych wydatków na budowę Strefy Aktywności Gospodarczej.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Skutki podatkowe w PIT objęcia udziałów w spółce z o.o. za wkład pieniężny odpowiadający wartości nominalnej obejmowanych udziałów i jednocześnie niższy niż wartość rynkowa , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 czerwca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT2-3.4011.285.2021.2.NM	10
Sprzedaż akcji przez województwo spółce w celu ich umorzenia nie podlega opodatkowaniu VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 czerwca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.239.2021.2.JM	10
Kwestia ustalenia źródła przychodów z tytułu udzielania licencji na wykorzystanie projektu architektury wnętrz , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 czerwca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT2-3.4011.278.2021.3.KS	10
Przesłanki zwolnienia z akcyzy na podstawie art. 30 ust. 7a pkt 2 ustawy akcyzowej energii elektrycznej wykorzystywanej w procesach elektrolitycznych , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 czerwca 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4013.55.2021.2.MK	11
Płacenie uproszczonych zaliczek w związku z przedłużeniem funkcjonowania PGK , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 czerwca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.181.2021.2.AW	12
Kwestia stosowania ulgi B+R w przypadku działalności na terenie SSE , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 czerwca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.153.2021.2.APO	12

Skutki podatkowe w PIT objęcia udziałów w spółce z o.o. za wkład pieniężny odpowiadający wartości nominalnej obejmowanych udziałów i jednocześnie niższy niż wartość rynkowa, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 czerwca 2021 r., sygn. 0113-KD IPT2-3.4011.285.2021.2.NM

Z przedstawionego we wniosku zdarzenia przyszłego wynika, że wnioskodawca jest osobą fizyczną, posiadającą na terenie Polski nieograniczony obowiązek podatkowy. Spółka z o.o. ma siedzibę działalności gospodarczej w Polsce i podlega obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów w Polsce. W przyszłości planuje podwyższyć kapitał zakładowy poprzez emisję nowych udziałów. Czynności te zostaną wykonane zgodnie z przepisami KSH. Wnioskodawca planuje dokonanie objęcia części nowych udziałów w tej spółce.

Objęcie nowych udziałów miałyby miejsce w zamian za wkład pieniężny w wysokości wartości nominalnej nowych udziałów. Wartość nominalna nowych udziałów byłaby niższa od wartości rynkowej udziałów w spółce. Mając na uwadze powyższe ustalenia, objęcie przez wnioskodawcę udziałów w spółce z o.o. w zamian za wkład pieniężny odpowiadający wartości nominalnej obejmowanych udziałów i jednocześnie niższy niż wartość rynkowa udziałów, nie będzie skutkowało powstaniem po jego stronie przychodu w rozumieniu ustawy PIT. Przychód podatkowy powstanie dopiero w momencie zbycia tych udziałów.

Sprzedaż akcji przez województwo spółce w celu ich umorzenia nie podlega opodatkowaniu VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 czerwca 2021 r., sygn. 0113-KD IPT1-3.4012.239.2021.2.JM

Województwo jest podatnikiem VAT. Zamierza zbyć akcje spółce w celu ich umorzenia - nie zbędzie ich jednak w ramach działalności maklerskiej i brokerskiej. Województwo nie uczestniczy w zarządzaniu spółką w zakresie wykraczającym poza zwykłe prawa i obowiązki akcjonariusza. Nie prowadzi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy VAT i w związku z tym posiadanie udziałów i ogółu praw i obowiązków w spółkach nie jest bezpośrednim, stałym i koniecznym rozszerzeniem

działalności gospodarczej województwa. Nie prowadzi również działalności gospodarczej w zakresie zarządzania akcjami.

Województwo corocznie na podstawie umowy dofinansowuje z budżetu województwa koszty działalności spółki jako zarządcy zarządzającego infrastrukturą. Fakt ten nie wpływa na ocenę uznania działalności województwa w zarządzaniu spółką w zakresie wykraczającym poza zwykłe prawa i obowiązki akcjonariusza. W tej sytuacji należy stwierdzić, że w analizowanej sprawie nie będą spełnione przesłanki warunkujące uznanie transakcji zbycia akcji celem umorzenia za działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15 ust. 2 ustawy VAT, a województwo nie uzyska statusu podatnika VAT w tym zakresie. Tym samym, w przedstawionym stanie faktycznym zbycie akcji celem umorzenia nie będzie podlegało opodatkowaniu VAT.

Kwestia ustalenia źródła przychodów z tytułu udzielania licencji na wykorzystanie projektu architektury wnętrz, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 czerwca 2021 r., sygn. 0113-KD IPT2-3.4011.278.2021.3.KS

Okoliczność, że prawa majątkowe zostały wymienione w odrębnym źródle przychodów nie oznacza, że przychody z tych praw osiągnęte przez przedsiębiorcę w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, nie mogą stanowić przychodów z działalności gospodarczej. Jeżeli umowy, co do których podatnikowi przysługują autorskie prawa majątkowe są zawierane w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, to przychód uzyskany z tego tytułu, należy kwalifikować do źródła przychodów „pozarolnicza działalność gospodarcza”.

Należy zatem stwierdzić, że skoro uzyskiwane przychody, będące wynikiem udzielonej licencji, nie noszą znamion pozarolniczej działalności gospodarczej, gdyż jak wskazuje wnioskodawczyni wykonywane przez nią projekty z dziedziny architektury wnętrz nie będą działalnością prowadzoną w sposób zorganizowany i ciągły, to z uwagi na okoliczność, że czynności te są związane z korzystaniem z praw autorskich (rozporządzaniem takimi prawami), wobec czego uzyskane z tego tytułu przychody należy kwalifikować do źródła przychodów z praw majątkowych, o którym mowa w art. 18 ustawy PIT.

Przesłanki zwolnienia z akcyzy na podstawie art. 30 ust. 7a pkt 2 ustawy akcyzowej energii elektrycznej wykorzystywanej w procesach elektrolitycznych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 czerwca 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4013.55.2021.2.MK

Zwolnieniu z akcyzy na podstawie art. 30 ust. 7a pkt 2 ustawy akcyzowej, w ramach przedstawionego przez wnioskodawcę opisu zdarzenia przyszłego będzie podlegać wyłącznie energia elektryczna wykorzystana do zasilania czterech prostowników zapewniających energię do procesu lakierowania kataforetycznego (procesu elektrolitycznego *sensu stricto* – zgodnie z przedstawionym opisem sprawy). W tym bowiem zakresie zużycie energii elektrycznej następuje w procesie elektrolitycznym o którym mowa w art. 30 ust. 7a pkt 2 ustawy akcyzowej w zw. z art. 2 ust. 4 lit. b Dyrektywy Energetycznej (2003/96/WE).

W pozostałym natomiast zakresie objętym opisem przedstawionego zdarzenia przyszłego wykorzystanie energii elektrycznej nie będzie mogło korzystać ze zwolnienia o którym mowa w art. 30 ust. 7a pkt 2 ustawy akcyzowej w zw. z art. 2 ust. 4 lit. b Dyrektywy Energetycznej 2003/96/WE [dalej: **Dyrektywa Energetyczna**]. Wynika to z faktu, że energia elektryczna, która miałaby podlegać zwolnieniu posłużyć jako „paliwo napędowe” do napędu przedstawionych w opisie zdarzenia przyszłego urządzeń – przenośnika saniowego, różnego rodzaju pomp oraz wentylatorów – co wyklucza możliwość zwolnienia z podatku akcyzowego. Równocześnie część energii elektrycznej służy zasilaniu urządzeń, które nie są wykorzystywane w samym procesie elektrolitycznym (który sprowadza się do przyłożenia napięcia, które przepływa przez roztwór elektrolitu), lecz przed nim, jak i po nim, odpowiednio etap przygotowania i etap suszenia.

Fakt, że wszystkie przedstawione we własnym stanowisku przez wnioskodawcę etapy składa-

ją się na proces lakierowania, tj. istnieje związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy poszczególnymi etapami, nie może automatycznie oznaczać, że również wszystkie czynności wykonywane w tychże etapach winny być uznane za proces elektrolityczny w rozumieniu art. 30 ust. 7a pkt 2 ustawy akcyzowej w zw. z art. 2 ust. 4 lit. b Dyrektywy Energetycznej. Nie można bowiem całej tej działalności wnioskodawcy opisaną we wniosku dla celów zwolnienia traktować kompleksowo. Takie rozszerzenie zwolnienia wynikającego także z dyrektywy, jako wyjątku od powszechności opodatkowania jest sprzeczne ze ścisłą interpretacją przepisów wprowadzających przywileje podatkowe. Celem ustawodawcy unijnego było objęcie zwolnieniem ściśle określonych procesów, co wynika wprost z art. 2 ust. 4 lit. b Dyrektywy Energetycznej.

Nadto energia elektryczna podlegająca zwolnieniu nie może być wykorzystana jako energia napędowa i przede wszystkim ma przyczyniać się w sposób bezpośredni do przeprowadzenia konkretnej czynności wyodrębnionej przez ustawodawcę z całego łańcucha produkcyjnego – procesu elektrolitycznego - ograniczonego do samego miejsca i czasu trwania reakcji chemicznej elektrolizy. Należy zaznaczyć, że brak możliwości zastosowania zwolnienia wobec wykorzystania energii elektrycznej przez wskazane wyżej urządzenia, nie jest tożsamy z koniecznością wyłączenia tych czynności przez wnioskodawcę z etapów procesu lakierowania.

Ustawodawca dopuszcza bowiem szacunkowe metody określania zużycia energii elektrycznej i tym samym objęcie zwolnieniem wykorzystanie energii elektrycznej do czynności mieszczących się w pojęciu procesów elektrolitycznych, o których mowa w art. 30 ust. 7a pkt 2 ustawy akcyzowej. Przy czym, jak wskazał wnioskodawca, posiada on oddzielne prostowniki, z których prąd jest wykorzystywany wyłącznie do procesu kataforezy i pozwala to na dokładne określenie ilości energii elektrycznej zużywanej w procesie kataforezy.

Płacenie uproszczonych zaliczek w związku z przedłużeniem funkcjonowania PGK, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 czerwca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.181.2021.2.AW

Z przedstawionego opisu zdarzenia przyszłego wynika, że spółka akcyjna oraz określone spółki od niej zależne tworzą PGK w rozumieniu przepisów ustawy CIT. Rokiem podatkowym PGK jest rok kalendarzowy. Umowa PGK została zawarta (i zarejestrowana przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego) na lata 2019-2021. Obecnie spółka rozważa przedłużenie funkcjonowania PGK na okres kolejnych co najmniej 3 lat. W ramach spełnienia wymogów ustawy CIT dotyczących przedłużenia, grupa zamierza zawrzeć w formie aktu notarialnego, nową umowę zawierającą wszystkie niezbędne elementy określone przepisami ustawy CIT. W ramach przedłużenia, nowa umowa PGK ma być podpisana przez podmioty, które są obecnie stroną umowy PGK. Wszystkie podmioty, które wejdą w skład PGK po jej przedłużeniu będą spełniać warunki wymagane dla przedłużenia PGK, w szczególności: przeciętny kapitał zakładowy przypadający na każdą spółkę będzie wyższy niż 500.000 zł, spółka dominująca będzie posiadała bezpośredni 75% udział w kapitale zakładowym (lub jego określonej prawem części) spółek zależnych, spółki zależne nie będą posiadały udziałów w kapitale zakładowym innych spółek tworzących tę grupę, żadna ze spółek nie będzie zalegać z wpłatami podatków stanowiących dochód budżetu państwa.

Zawierając nową umowę, spółka będzie również uwzględniać wymogi ustawy CIT, warunkujące zachowanie przez PGK statusu podatnika przez cały okres jej trwania, określone w art. 1a ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy CIT. Należy podkreślić, że przedłużenie umowy PGK może mieć miejsce jedynie w sytuacji, gdy nowa umowa zostanie zawarta tylko przez podmioty tworzące już istniejącą PGK. Zatem w sytuacji kontynuacji działalności PGK w składzie niezmiennym (po przedłużeniu okresu funkcjonowania PGK),

spółka będzie uprawniona do płacenia uproszczonych zaliczek na CIT na zasadach wynikających z art. 25 ust. 6 ustawy CIT już od pierwszego roku obowiązywania nowej umowy, tj. od stycznia 2022 r.

Kwestia stosowania ulgi B+R w przypadku działalności na terenie SSE, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 czerwca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.153.2021.2.APO

W analizowanej sprawie, spółka prowadzi działalność na terenie SSE na podstawie zezwolenia wydanego w 2006 r. W związku z „działalnością strefową”, spółka w poprzednich latach podatkowych korzystała ze zwolnienia. W 2020 r. limit zwolnienia z podatku dochodowego na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w SSE był niższy od wysokości należnego podatku dochodowego z tytułu działalności gospodarczej zwolnionej z opodatkowania prowadzonej na terenie SSE. W związku z wyczerpaniem przysługującego limitu pomocy publicznej w poprzednim roku, spółka nie będzie korzystała ze zwolnienia w 2021 r. Wątpliwości spółki dotyczą ustalenia, czy z uwagi na wyczerpanie limitu zwolnienia z CIT w poprzednim roku podatkowym i w konsekwencji nie korzystanie ze zwolnienia przewidzianego w art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT, spółka może odliczyć od podstawy opodatkowania koszty kwalifikowane poniesione w 2021 r. i latach następnych na działalność B+R.

W niniejszej sprawie „koszty kwalifikowane” poniesione przez spółkę począwszy od 2021 r. nie są uwzględniane w kalkulacji dochodu zwolnionego z podatku na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT, bowiem spółka nie będzie korzystała ze zwolnienia w 2021 r. i latach następnych w związku z wyczerpaniem przysługującego limitu pomocy publicznej w poprzednim roku tj. 2020. W świetle powyższego, stanowisko, zgodnie z którym spółka ma prawo skorzystać z ulgi B+R prowadząc działalność na terenie SSE i odliczyć w ramach tej ulgi koszty kwalifikowane poniesione w 2021 r. i latach następnych należało uznać za prawidłowe.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl